

ה"ט 68295/06/23 - לורין ג'יימס נגד חנה מצזר, זוהר פיש, בן פיש

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 68295-06-23 ג'יימס נ' מצזר ואח'

בפני מבקשת נגד משיבים	כבוד השופט מוטי כהן
לורין ג'יימס	
1. חנה מצזר	
2. זוהר פיש	
3. בן פיש	

החלטה

בפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת מכח החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 (להלן: "החוק").

עסקינן בסכסוך שכנים, שמקורו בתלונות הדדיות בגין מטרדים, בדמות רעש ו/או שפיכת נוזלים מדירה אחת לרעותה.

רקע

1. המבקשת מתגוררת בבית משותף ברח' החשמונאים 44 קרית מוצקין (להלן: "הבית המשותף").
2. המשיבה מס' 1 (להלן: "המשיבה") מתגוררת בקומה שמתחת למבקשת בבית המשותף.
3. המשיבה מס' 2 הינה בתה של המשיבה, ובת זוגו של המשיב מס' 3 (להלן: "המשיב"), ואלו מתגוררים אף הם יחד עם המשיבה.
4. בין הצדדים כבר התקיים הליך קודם (ה"ט 25522-08-22), וביום 17.08.22 ניתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת מכח החוק.
5. לטענת המבקשת, המשיבים מוסיפים להטרדה, וביתר פירוט - המשיבות 1 ו-3 שפכו על דלת ביתה שמן עם גרגרים שחורים הידוע, לטענת המבקשת, כמטיל כישוף, ואילו המשיב מס' 3 מחנה את האופנוע שלו בגינה המשותפת של הבית המשותף.
6. לטענת המשיבים, המשיבה הינה אישה חולה, ואיננה מעוללת דבר לאיש. דווקא המבקשת היא שעושה רעש חריג בביתה באופן הפוגע בשלוות חייהם של המשיבים, וכן שופכת אקונומיקה על הכביסה של המשיבים.
7. בדיון שהתקיים היום, חזרו הצדדים על טענותיהם.

עמוד 1

8. בתום הדיון, ולאחר המלצת בית המשפט, הגיעו הצדדים להסכמה חלקית - לפיה הבקשה כנגד המשיבה תדחה, ואילו במישור היחסים שבין המשיבה 2 למבקשת ינתן צו הדדי למניעת הטרדה מאיימת.
9. אשר למשיב מס' 3 לא הושגה הסכמה בין הצדדים.
10. בטרם תינתן החלטה בנוגע לחלקים שבהסכמה, אדון ואכריע בבקשה בהתייחס למשיב מס' 3.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה וכן בראיות שהצדדים הציגו, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה בנוגע למשיב מס' 3 להדחות.
12. מטרתו של החוק, כפי שסע' 1 שבו מעיד: **"היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו"**. החוק קובע בסע' 2 שתי חלופות להגדרת המונח "הטרדה מאיימת": חלופה הקבועה בסע' 2(א) הכוללת הגדרה כללית של הטרדה מאיימת; והתנהגויות פרטניות, המנויות בסע' 2(ב), שבהתקיים אחת מהן יעלה הדבר לכדי "הטרדה מאיימת". על פי סע' 2(א) לחוק **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו"**. במסגרת המקרים הפרטניים שיחשבו להטרדה מאיימת קובע סע' 2(ב) שורה של מקרים הכוללים: בילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת; נקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו; יצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר; פגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו.
13. ההגדרה הבסיסית להטרדה מאיימת כוללת שני מרכיבים: הראשון, הטרדה או נקיטת איומים כלפי אחר; השני, נסיבות ההטרדה או האיום מלמדות ברמה של "בסיס סביר להניח" כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האחר או כי הוא עלול לפגוע בגופו. על פי הגדרה זו, כדי שמעשה יהווה הטרדה מאיימת אין די בכך שהוא יהיה בגדר איום או הטרדה, עליו ללמד על צפי להישנות מעשה עתידי שתהיה בו פגיעה בגופו או בשלוות חייו או בפרטיותו או בחירותו של הנפגע. הצפי נלמד מנסיבות המעשה (ראו ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו], 28.4.2011; ה"ט (קריית) 56467-01-14 פלוני נ' אלמוני (פורסם בנבו, 11.2.2014)).

14. עם זאת, בבר"ע 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים נפסק על ידי כבוד השופט דרורי כהאי לי שנא:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת. יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות

האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה".

15. כשביהמ"ש בוחן, האם יש מקום לעשות שימוש וליתן את אחד הצווים מכוח החוק למניעת הטרדה מאימת, עליו לזכור, כי לנוכח זכותו של הנפגע, קיימת זכותו של הפוגע לפי הדין, **ונדרש איזון בין הזכויות.**

16. האיזון החוקתי משקף את התפיסה כי כל עוד מתייחסים לשיח הזכויות, המדובר בזכויות יחסיות באופיין, כאשר כל זכות יוצרת איזון עדין בין הערכים המתנגשים, ולפיכך, בבואי לשקול מתן צו על פי חוק למניעת הטרדה, שומה עלי, לבחון כל מקרה ומקרה לגופו, וברור שיש לעשות אבחנה בין המקרים הקלים יותר להכרעה- במקום בו מדובר למשל על מעשים פליליים מובהקים וברורים, אימים פיזיים או התבטאויות גסות המופצות או המוטחות כנגד אדם, לבין אותם המקרים, שאמנם קיים סיכון אך הוא רחוק מפגיעה בפרטיותו או שלמות גופו ונפשו של האדם.

17. ברע"א 2327/11 **פלוני נ' פלוני** (פורסם בנבו), ציין כב' השופט דנציגר:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיון ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה".

18. במקרה שבפנינו, עיקר הטענות שמופנות למשיב, נוגעות בעיקרן לשימוש ברכוש המשותף בדרך של החניית אופנוע שברשותו (סעיף 13 לבקשה). ברי איפוא, כי השימוש ברכוש המשותף איננו כשלעצמו בסיס למתן הסעד מכח החוק, ולא שוכנעתי כי בהתנהגות המשיב, ככל שהיתה, היה משום "הטרדה מאיימת" כהגדרת מונח זה בחוק.

19. יפים לענייננו דברי כב' השופט כפכפי בה"ט (אש') 42894-06-16 **צביה זגורי נ' רחמים קוציק** (פורסם במאגר "נבו"- להלן: **"עניין זגורי"**):

"אדם הגר בבית משותף חשוף לרעשים מהשכנים, אולם על שכנים לדעת לפתור סכסוכים רגילים ללא צורך בהתערבות המשטרה או בית המשפט. למרבה הצער, לא השכילו הצדדים לקיים יחסי שכנות טובים, כמסקנה בסיפור דירה להשכיר מאת לאה גולדברג:
- "ובכן לא תשבי אתנו?"

- אשב ואשב בחפץ לב, כי השכנים טובים בעיני:
התרנגולת- טובת כרבולת, הקוקיה- יפהפיה, החתולה- כל כך נקייה, והסנאית בעלתאגוזים, יודעת לחיות חיים עליזים. רואה אני כי נוכל לחיות ביחד בחברה טובה, בשלום ובנחת.
שכרה היונה את הדירה, יום- יום הומה היא בחדרה. כך בעמק יפה בין כרמים ושדות, עומד מגדל בן חמש קומות. ובמגדל גרים עד היום, שכנים טובים חיי-שלום".

20. סבורני כי פנייה לבית המשפט בעניינים של סכסוך שכנים סביב טיב השימוש בבית, לרבות מטרד כזה או אחר

הנובע מאחת הדירות, לא אחת גובלת בשימוש לרעה בהליכי בית משפט וטרדנות של ממש מצד הפונה שמבקש בגין עניינים קלי ערך לקבל סעד.

21. כמעט ולא ניתן לאכוף צווים בין שכנים שיאסרו הזזת רהיטים, צעקות או שמירת מרחק איש מרעהו. אין מקום להטיל עומס מיותר על משטרת ישראל לעסוק באכיפת צווים מעין אלו ולא ניתן להציב שוטר בדירות המגורים של השכנים (ראו עניין **זגורי**).

22. **סוף דבר** - לאחר שערכתי את האיזונים הנדרשים בין זכויות הצדדים, אני מורה על דחיית הבקשה ביחס למשיב מס' 3.

23. אשר למשיבה מס' 1, ונוכח הסכמת המבקשת, מורה על דחיית הבקשה גם כן.

24. במישור היחסים שבין המבקשת למשיבה מס' 2, ולאור הסכמת הצדדים, הריני נותן בזאת צו למניעת הטרדה הדדי האוסר על שני הצדדים לבקשה (**המבקשת והמשיבה מס' 2**) כדלקמן:

א. להטריד זו את זו בכל דרך ובכל מקום לרבות בביתן ובמקום עבודתן.

ב. לאיים זו על זו בכל דרך בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.

ג. לבלוש זו אחר זו, לארוב זו לזו, להתחקות זו אחר תנועות האחרת ומעשיה, או לפגוע בפרטיותן בכך דרך אחרת.

ד. ליצור זו עם זו כל קשר בעל פה, בכתב, בכל אמצעי אחר.

25. האיסורים המפורטים בסעיף 24 לעיל יחול על הצדדים בין כלפיהן אישית ובין כלפי אדם אחר הקרוב אליהם, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

26. הצו יעמוד בתוקפו לתקופה של 6 חודשים מהיום.

27. תשומת לב המבקשת להוראות סעיף 9 לחוק ולאפשרות להטיל הוצאות בגין בקשה קנטרנית. על כן ראוי שהמבקשת תבחן בקפידה בעתיד האם יש מקום לבקש צו לפי חוק זה.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשפ"ג, 18 יולי 2023, בהעדר הצדדים.